

BẢN TIN THỊ TRƯỜNG

No.10- THÁNG 3 NĂM 2021

**THƯƠNG VỤ VIỆT NAM
TẠI PHILIPPINES**

TRONG SỐ NÀY

1. Tin thị trường
8. Chuyên đề
14. Chính sách và quy định kinh doanh
16. Sự kiện, Hội chợ -triển lãm & Cơ hội kinh doanh

TIN THỊ TRƯỜNG

PHL Nhập khẩu gạo giảm 34%- mức thấp nhất 3 năm vào năm 2020 A

BM- Theo dữ liệu mới nhất của Cục Thống kê Philippines (PSA), Nhập khẩu gạo về lượng của PHL trong năm 2020 giảm 34,14% xuống mức thấp nhất trong ba năm ở mức 2,062 triệu tấn (MMT) từ mức cao kỷ lục 3,131 MMT được ghi nhận vào năm 2019.

Dữ liệu sơ bộ năm 2020 cho thấy về giá trị, nhập khẩu gạo năm 2020 cũng giảm 25% xuống 810,233 triệu USD từ 1,079 tỷ USD năm 2019. Dữ liệu lịch sử cho thấy đây là lần nhập khẩu gạo thấp nhất cả về lượng và giá trị kể từ năm 2017.

Việt Nam vẫn là nguồn cung cấp gạo nhập khẩu hàng đầu. Nhập khẩu gạo từ Việt Nam đạt **1.768 triệu tấn, chiếm 85%** tổng lượng năm 2020, thấp hơn 22,35% so với mức NK **2.277 triệu tấn năm 2019**.

Myanmar đã vượt Thái Lan để trở thành nhà xuất khẩu gạo vào Philippines, chiếm 7,66% tổng nhập khẩu, 158.073 tấn gạo, thấp hơn 31% so với mức nhập khẩu 228.913 tấn được ghi nhận vào năm 2019.

Tờ BusinessMirror trước đó báo cáo rằng các nhà nhập khẩu gạo chỉ NK sử dụng chưa đến một nửa GCN thông quan vệ sinh và kiểm dịch động thực vật Nhập khẩu- SPS-ICs trong 4,5 triệu tấn gạo mà họ đăng ký, dựa trên dữ

liệu của Cục Công nghiệp Thực vật (BPI). Dữ liệu của BPI cho thấy 217 thương nhân gạo, hợp tác xã, hiệp hội nông dân và doanh nghiệp đã được cấp 5.331 GCN SPS-ICs để nhập khẩu 4.588 MMT gạo năm 2020.

Tuy nhiên, dữ liệu của BPI cho thấy chỉ có 193 nhà nhập khẩu đủ tiêu chuẩn nhập khẩu gạo sử dụng 2.785 GCN SPS-ICs, chiếm tổng lượng 2.079 MMT, bằng 45,31 tổng khối lượng áp dụng trong năm 2020.

Bộ Nông nghiệp (DA) gần đây cho biết nhập khẩu gạo trong năm nay có thể giảm 15,5% xuống **1,69 triệu tấn** do thu hoạch lúa đạt mức cao kỷ lục dự báo là 20,48 triệu.

Thu từ thuế nhập khẩu gạo tăng 58% trong tháng 1/2021

PhilStar- Nguồn thu từ thuế đối với gạo nhập khẩu tăng 58% trong tháng 1 trong bối cảnh cải thiện hệ thống định giá hải quan, theo Bộ Tài chính (DOF).

Dựa trên báo cáo của Ủy viên Hải quan Rey Leonardo Guerrero gửi Bộ trưởng Tài chính Carlos Dominguez, 2,04 tỷ Php thuế từ nhập khẩu gạo đã được thu hồi tháng Giêng, tăng so với mức 1,29 tỷ P được thu hồi tháng Giêng năm ngoái.

Đây là nguồn thu từ 287.957 tấn gạo nhập khẩu, tăng 29% so với 223.278 tấn NK vào năm ngoái. So với cùng kỳ năm ngoái, định giá nhập khẩu gạo trung bình đã cải thiện 11,5% lên 20.262 peso/tấn so với mức 18,177php/tấn trong cùng kỳ năm ngoái.

BT Dominguez đã yêu cầu Cục Hải quan (BOC) theo dõi các thương nhân có thể khai báo hàng hóa nhập khẩu sai để tránh các mức thuế thích hợp.

DOF cho biết những cải tiến do BOC thực hiện để giúp đảm bảo việc phân loại, số lượng và trọng lượng gạo nhập khẩu phù hợp theo Luật thuế quan (RTL) đã dẫn đến việc tăng giá trị trung bình của gạo nhập khẩu.

Thuế thu được từ nhập khẩu gạo theo RTL sẽ được chuyển đến Quỹ Nâng cao Năng lực Cạnh tranh Gạo (RCEF) trị giá 10 tỷ Php được sử dụng để tài trợ cho các chương trình nhằm tăng khả năng cạnh tranh của nông dân trồng lúa.

Thông qua quỹ, người sản xuất lúa sẽ được tiếp cận với máy móc thiết bị nông nghiệp, hạt giống năng suất cao, tín dụng giá rẻ và các chương trình đào tạo kỹ năng về cơ giới hóa nông nghiệp và kỹ thuật canh tác hiện đại.

Thu thuế hàng năm từ việc nhập khẩu gạo vượt quá 10 tỷ pesos sẽ được Quốc hội ấn định và được đưa vào ngân sách quốc gia của năm sau - để hỗ trợ tài chính cho nông dân trồng lúa, cấp đất nông nghiệp, mở rộng chương trình bảo hiểm cây trồng đối với lúa gạo và cây trồng các chương trình đa dạng hóa.

PLP- Hai tháng đầu năm NK 446.858 tấn gạo

MB- Dữ liệu từ Cục Công nghiệp Thực vật (BPI) cho thấy có tới 446.858 tấn gạo nhập khẩu rẻ hơn đã vào PLP trong 2 tháng đầu năm nay.

Dựa trên dữ liệu mới nhất từ BPI, có tới 372 GCN thông quan vệ sinh và kiểm dịch động thực vật nhập khẩu (SPS-IC) đã được sử dụng cho đến nay. Trong số này, 346 GCN được sử dụng vào tháng Giêng và 126 GCN vào tháng Hai.

Thứ trưởng Nông nghiệp Ariel Cayanano cho biết trong năm nay, Philippines, thông qua khu vực tư nhân, có thể **cần nhập khẩu tới 1,69 triệu tấn gạo** để đáp ứng nhu cầu của đất nước.

Vào năm 2020, tổng nhập khẩu gạo của quốc gia này là **2,07 triệu tấn**. Trong tổng lượng gạo nhập khẩu năm ngoái, **1,79 triệu tấn đến từ Việt Nam**, khiến quốc gia Đông Nam Á trở thành nhà cung cấp gạo nhập khẩu hàng đầu của Philippines.

Vào tháng 1, Cayan cho rằng việc Việt Nam chuyển sang nhập khẩu gạo có thể đẩy giá gạo cao hơn ở thị trường nội địa.

Ông cũng nói rằng điều này sẽ "không chỉ có ý nghĩa ở Philippines mà còn cho toàn bộ thị trường thế giới". "90% lượng gạo nhập khẩu của chúng tôi đến từ Việt Nam [vì vậy chắc chắn] giá [của mặt hàng chủ lực] sẽ tăng lên," Cayan cho biết trong một báo cáo trước đó. Ông nói thêm: "Ngoài Philippines, nhiều quốc gia khác cũng mua hàng từ Việt Nam."

Trong năm nay, Bộ Nông nghiệp (DA) đang đặt mục tiêu đạt sản lượng thóc trong nước khoảng **20,4 triệu tấn**, cao hơn so với sản lượng năm 2020 là 19,44 triệu tấn.

Cụ thể, trong quý I này, sản lượng thóc đạt 4,8 triệu tấn, trong khi mục tiêu đặt ra là khoảng 3,9 triệu tấn cho quý II.

PHL, Ấn Độ đàm phán về giảm thuế nhập khẩu gạo

Philippines và Ấn Độ bắt đầu đàm phán về việc giảm thuế đối với gạo nhập khẩu như một động thái sơ bộ nhằm thúc đẩy hiệp định thương mại ưu đãi được đề xuất giữa hai nước.

Bộ trưởng Thương mại Ramon Lopez cho biết việc điều chỉnh thuế quan gạo có thể tạo ra tiếng vang cho các cuộc thảo luận về sự hợp tác và hợp tác tiềm năng trên một loạt các sáng kiến. "Chúng tôi (DTI) đã ủng hộ vấn đề này tại Ủy ban Thuế và các vấn đề liên quan đến về điều chỉnh thuế suất đối với gạo đến từ Ấn Độ và từ các nước khác, như một cách để giảm thiểu rào cản thương mại đối với một mặt hàng rất quan trọng của quốc gia". Lopez cho biết tại hội thảo trực tuyến chung do Liên đoàn Phòng Thương mại Ấn Độ Inc. và Diễn đàn Doanh nghiệp Ấn Độ tổ chức.

Đại sứ Ấn Độ tại Philippines Shambhu Kumaran thừa nhận sự chấp nhận ban đầu của Philippines đối với đề nghị của Ấn Độ nhằm hài hòa hóa thương mại gạo, vì Ấn Độ là nước xuất khẩu gạo lớn trong khi Philippines là nước nhập khẩu gạo hàng đầu.

"Chúng tôi cảm ơn DTI đã xem xét tốt việc tạo cho chúng tôi một cơ hội tiếp cận dễ dàng hơn đối với gạo từ Ấn Độ thay vì đi vòng qua các điểm đến khác. Tôi tin rằng lời đề nghị của chúng tôi sẽ giúp ích cho Philippines trong nỗ lực đảm bảo an ninh lương thực. Nhưng chúng tôi muốn vượt xa hơn thế. Chúng tôi muốn xem xét các quan hệ đối tác công nghệ trong nông nghiệp," Kumaran nói.

Ông cho biết chính phủ Ấn Độ quan tâm sâu sắc đến việc hỗ trợ Philippines cách tận dụng các công nghệ dựa trên không gian, các công ty khởi nghiệp mới và mang lại kinh nghiệm mở rộng của Ấn Độ trong các phương thức canh tác tổng hợp bền vững về mặt sinh thái và khả thi về mặt thương mại cho Philippines.

Kumaran cho biết Chính phủ Ấn Độ cũng muốn tiếp tục các cuộc thảo luận về nuôi trồng và đánh bắt thủy sản, trong số các lĩnh vực hợp tác khác.

“Và chúng tôi muốn chuyển đàm phán đó sang các lĩnh vực mới như năng lượng, đặc biệt là năng lượng tái tạo, và kinh tế kỹ thuật số, cụ thể là dự án băng thông rộng quốc gia. Một trao đổi rộng hơn về cách các công ty dịch vụ CNTT của Ấn Độ có thể đóng góp hiệu quả trong việc xây dựng quan hệ đối tác để trở thành một phần của thị trường kỹ thuật số năng động của Philippines trong thập kỷ tới, ”Kumaran nói.

Ngoài cơ sở hạ tầng, DTI còn cung cấp các cơ hội đầu tư khác tại Philippines cho các nhà đầu tư Ấn Độ, bao gồm chế biến nông sản, sản xuất ô tô, dây đồng, bệnh viện và dịch vụ chăm sóc sức khỏe, dược phẩm, dịch vụ giáo dục, du lịch và khách sạn, quản lý quy trình kinh doanh-CNTT và thông tin và quản lý chăm sóc sức khỏe.

Lopez cho biết Philippines cũng bày tỏ sự quan tâm của mình đối với các dự án hiện đại hóa cảng và phát triển cảng mới của Ấn Độ trong khuôn khổ Dự án Sagarmala và Bharatmala.

Thủ tướng CPC đề nghị Philippines đầu tư hơn vào ngành gạo Campuchia

PNPPost- Thủ tướng Campuchia, Hun Sen hôm 17 tháng 2 đã kêu gọi Philippines đầu tư vào lĩnh vực gạo của Campuchia, để sau đó nhập khẩu mặt hàng này về PLP và XK ra các nước khác trên thế giới.

Ông Hunsen đã đưa ra đề nghị trong một cuộc chào xā giao của đại sứ Philippines mới nhậm chức tại Campuchia Maria Amelita C Aquino. Ông gợi ý: “Philippines có thể đầu tư vào Campuchia bằng cách cấp vốn cho các nhà xay xát gạo, xây dựng kho thóc và thiết lập mạng lưới thu mua thóc để dự trữ và xuất khẩu sang Philippines hàng năm”.

Tổng thư ký Liên đoàn gạo Campuchia (CRF) Lun Yeng nói với The Post rằng xuất khẩu gạo xay xát sang Philippines tương đối thấp và liên đoàn sẽ cố gắng thâm nhập nhiều hơn vào thị trường quốc đảo.

Ông ca ngợi động thái của thủ tướng, nói rằng nó sẽ có bước tiến trong việc đảm bảo thị trường cho khu vực tư nhân của Vương quốc CPC.

Bà Aquino nói với Hun Sen rằng sứ mệnh của bà trên cương vị đại sứ là mở rộng và củng cố quan hệ hợp tác giữa hai nước, đặc biệt là trong lĩnh vực thương mại, kinh tế và đầu tư. Bà nói: “Philippines sẽ chú ý đến các thỏa thuận hiện đã được ký kết.

Theo Bộ trưởng Bộ Nông nghiệp, Lâm nghiệp và Thủy sản Veng Sakhon, Campuchia đã xuất khẩu 690.829 tấn gạo xay xát trị giá gần 539 triệu USD vào năm ngoái, tăng 11,40% so với năm 2019.

Bộ trưởng cho biết thêm, 76 công ty Campuchia đã xuất khẩu gạo xay sang 60 thị trường quốc tế, trong đó Trung Quốc chiếm thị phần lớn nhất với 289.439 tấn, tương đương 41,90% tổng lượng. EU nhập 203.791 tấn, (29,50%) gạo xay của Campuchia, sáu nước ASEAN nhập khẩu 86.899 tấn (12,58%), trong khi 29 quốc gia khác mua 110.700 tấn (16,02%).

Ngành may Philippines dự báo kim ngạch XK đạt 2 tỷ USD

VNA - Xuất khẩu hàng may mặc và hàng cứng của Philippines có thể đạt 2 tỷ USD vào năm 2021 do các nhà máy may mặc trong nước kỳ vọng sẽ nhận được thêm đơn hàng mới trị giá 500 triệu USD từ các thương hiệu thời trang toàn cầu.

Chủ tịch Hiệp hội Người mua nước ngoài của Philippines (FOBAP) Robert Young cho biết tập đoàn này đã nhận được các đơn đặt hàng và yêu cầu xuất khẩu hàng may mặc từ các khách hàng nước ngoài, bao gồm Zeeman Europe, Walmart và TJ Maxx ở Mỹ, cũng như của Hudson ở Canada.

Young ước tính rằng các đơn hàng bổ sung có thể tạo thêm 10.000 đến 20.000 việc làm trong các nhà máy ở Metro Manila và Cebu.

Để hỗ trợ các hoạt động xuất khẩu, ông kêu gọi chính phủ nới lỏng mức độ kiểm dịch cộng đồng. Ông cũng cho rằng các nhà máy nên được tiếp cận với các khoản vay để cho phép chúng mở và hoạt động.

Các nhà nhập khẩu ô tô Philippines đặt câu hỏi về kiến nghị đối với các biện pháp tự vệ Ô tô

BW- Đại diện pháp lý của các nhóm ngành bị ảnh hưởng bởi thuế tự vệ đối với ô tô nhập khẩu đang đặt câu hỏi về tính hợp lệ của đơn yêu cầu biện pháp bảo hộ do một nhóm lao động đệ trình.

Bộ Công Thương (DTI) đã áp thuế tự vệ sau khi cơ quan này xác nhận tuyên bố của Liên minh thợ kim loại Philippines (PMA) rằng việc làm trong ngành giảm sau khi nhập khẩu tăng đột biến.

Đạo luật Biện pháp Tự vệ hoặc Đạo luật Cộng hòa số 8800 cho phép các nhà sản xuất trong nước yêu cầu chính phủ tiến hành điều tra đối với các đối thủ cạnh tranh nhập khẩu của họ nếu họ tuyên bố bị thiệt hại do nhập khẩu quá nhiều.

“PMA là một liên minh quốc gia của các công nhân ô tô, sắt và thép trong các lĩnh vực điện tử và điện. Họ không đại diện cho ngành công nghiệp trong nước, ”Rodolf C. Britanico, đại diện pháp lý của Phòng Thương mại Trung Quốc về Xuất nhập khẩu Máy móc và Sản phẩm Điện tử, cho biết tại một hội nghị với Ủy ban Thuế quan hôm thứ Tư.

Ủy ban Thuế đang tiến hành cuộc điều tra riêng về vụ việc và sẽ đệ trình một khuyến nghị cho DTI.

Ông Britanico cho biết Đạo luật Các biện pháp Tự vệ bao gồm các nhà sản xuất trong nước, nghĩa là nhóm lao động không thể nộp đơn khởi kiện.

Tuy nhiên, Ủy viên thuế quan Ernesto L. Albano nói rằng Bộ Thương mại có thể tiến hành một cuộc điều tra theo cách riêng của mình, bất kể người khởi kiện là gì.

Nhưng ông Britanico khẳng định rằng các nhà sản xuất trong nước như Toyota Motors Philippines và Mitsubishi Motors Philippines Corp. thì phản đối việc áp dụng các biện pháp tự vệ.

Toyota và Mitsubishi có hoạt động lắp ráp ô tô tại Philippines, và cũng nhập khẩu từ nước ngoài. Đại diện của Mitsubishi Philippines trong hội nghị bày tỏ sự phản đối biện pháp thuế tự vệ. Ngành công nghiệp trong nước áp dụng các biện pháp tự vệ thường được chính phủ yêu cầu trình kế hoạch điều chỉnh để phù hợp với cạnh tranh.

Cho rằng các nhà sản xuất trong nước phản đối các biện pháp này, Eric R. Recalde, một đại diện pháp lý khác của Mitsubishi Philippines, đã đặt câu hỏi liệu họ có cần phải đệ trình một kế hoạch như vậy hay không.

Ông đặt câu hỏi về khả năng trình bày thông tin và kế hoạch điều chỉnh của PMA như một phần của ngành công nghiệp trong nước.

“PMA được yêu cầu gửi kế hoạch điều chỉnh và một số dữ liệu, là người khởi kiện,” Ủy viên thuế quan Marissa Maricosa A. Paderon cho biết, và nói thêm rằng tất cả các mối quan tâm được đề cập đã được ủy ban ghi nhận.

DTI đã áp dụng thuế tạm thời dưới hình thức trái phiếu tiền mặt là 70.000 Peso/1 xe du lịch và 10.000 P/xe thương mại hạng nhẹ để bảo vệ việc làm trong nước. Các nhiệm vụ này có hiệu lực trong 200 ngày trong khi Ủy ban Thuế tiến hành cuộc điều tra.

Philippines điểm đến tiếp theo cho xi măng Pakistan

DailyTimes PK- Đặc phái viên Philippines Daniel Ramos Espiritu cho biết Philippines sẵn sàng nhập khẩu 14 triệu USD xi măng từ Pakistan để thực hiện dự án phát triển cơ sở hạ tầng khổng lồ trị giá 260 tỷ USD.

Ông nói rằng thương mại song phương không phù hợp với tiềm năng thực tế của Philippines và Pakistan và chúng ta phải nỗ lực hợp tác và nghiêm túc để nâng cao nó lên mức thỏa đáng. Ông đề cập đến những thăng trầm trong thương mại song phương trong thập kỷ qua và nói rằng mục tiêu của ông đến thăm Faisalabad là nhằm tăng cường khối lượng thương mại và đầu tư giữa hai nước. Ông cho biết hiện tại, Philippines đang xuất khẩu hàng điện tử, hàng may mặc và phụ tùng ô tô sang Pakistan. Ông nói: “Pakistan đã sử dụng phụ tùng ô tô để lắp ráp ô tô được tái xuất khẩu để kiếm ngoại tệ,” ông nói và cho biết thêm Philippines cũng đang nhập khẩu gạo từ Pakistan vì mức tiêu thụ gạo bình quân đầu người ở Philippines nhiều hơn Trung Quốc. Ông cho biết Philippines đã tiến hành tái thiết các dự án cơ sở hạ tầng và nước này cần xi măng với số lượng lớn.

“Chúng tôi đang có kế hoạch nhập khẩu từ Pakistan sau khi nhập khẩu từ Trung Quốc và Mỹ”, ông nói và cho biết thêm, ban đầu xi măng trị giá 14 triệu USD sẽ được nhập khẩu từ Pakistan trong khi số lượng sẽ tăng dần. Ông đánh giá cao đề xuất của Chủ tịch Kỹ sư Hafiz Ihtasham Javed về việc tăng cường xuất khẩu hàng dệt may, dược phẩm và gạo và trong mối

quan hệ này, một môi trường thuận lợi với các ưu đãi tối đa sẽ được cung cấp cho các nhà đầu tư mới.

CHUYÊN ĐỀ: CHÍNH SÁCH THUẾ GẠO- LỜI HỨA TAN VỠ

Luật thuế gạo (RTL) ra đời vào ngày 14 tháng 2 năm 2019 khi Tổng thống Rodrigo Duterte ký ban hành, hứa hẹn một loạt các lợi ích cho người tiêu dùng và cho nền kinh tế.

Việc loại bỏ các hạn chế về số lượng hoặc giới hạn về khối lượng nhập khẩu gạo đã được quảng bá là nhằm giảm đáng kể giá mà người tiêu dùng, đặc biệt là người nghèo, phải chi cho gạo.

Nông dân sẽ giảm chi phí sản xuất và tăng sản lượng của họ để cạnh tranh với hàng nhập khẩu rẻ hơn và vẫn kiếm được tiền.

Chính phủ, đặc biệt là Cơ quan Lương thực Quốc gia (NFA), sẽ được giải phóng khỏi chức năng nhập khẩu, mua cao từ nông dân, sau đó bán thấp và thường bị thua lỗ cho người tiêu dùng.

Những người chơi trên thị trường sau đó sẽ có thể tự do và công khai hoạt động và cạnh tranh với nhau mà không có sự can thiệp tối thiểu của chính phủ. Tự do hóa và bãi bỏ quy định thị trường gạo cuối cùng sẽ mang lại lợi ích cho công chúng tiêu thụ và toàn bộ nền kinh tế.

Nhưng RTL có thực hiện được những lời hứa và sự bảo vệ màu hồng này hai năm sau khi nó được thực hiện không? Đáng buồn thay, dữ liệu cho thấy nó đã không thực hiện được.

Người tiêu dùng hôm nay không khá hơn so với trước RTL. Các nhà sản xuất đã phải chịu lỗ hàng tỷ peso. Chỉ những người trung gian ở giữa họ - **thương nhân, người bán buôn, người bán lẻ và nhà nhập khẩu - mới thực sự được hưởng lợi từ luật.**

Đổi lại, chính phủ đã bị buộc phải can thiệp và chi hàng tỷ peso cho các vấn đề nảy sinh từ việc thực thi luật pháp. Điều này ngay cả khi nó đã mất hầu hết quyền kiểm soát trực lợi và bình ổn giá cả. Chính phủ đã thiếu sót trong việc làm bài tập và tuân thủ nhiều quy định của pháp luật.

Giá bán lẻ cho người tiêu dùng không giảm như đã hứa (người tiêu dùng cuối cùng phải trả thêm 6,16 tỷ Php cho gạo).

Dữ liệu từ Cơ quan Thống kê Philippines (PSA) cho thấy giá gạo bán lẻ trung bình năm 2020 chỉ thấp hơn 36 cents/kg so với năm 2017. Điều này có nghĩa là mỗi người tiêu dùng chỉ tiết kiệm được 12 cents mỗi ngày. Vào năm 2019, năm đầu tiên của RTL, gạo thực sự đắt hơn năm 2017 là 73 cent/kg bán lẻ.

Lừa dối

Tuyên bố rằng RTL đã chế ngự được lạm phát là lừa dối vì tỷ lệ lạm phát có thể thay đổi đáng kể tùy thuộc vào thời kỳ gốc được sử dụng. Đúng là giá hôm nay thấp hơn đáng kể so với thời kỳ khủng hoảng gạo năm 2018. Nhưng năm 2018 là một giai đoạn bất thường và giá khi đó không thể là cơ sở để xác định thay đổi giá thực do RTL.

Khi so sánh giá bán lẻ với năm 2017, là năm "bình thường" gần đây nhất trước RTL, người tiêu dùng thực sự không khá hơn. Lạm phát đã ổn định trong vài tháng qua không phải vì giá cả đi xuống. Chúng thực sự vẫn ở mức "cao" trái với dự đoán của RTL.

Giá gạo vẫn giữ ở mức gần như năm 2017 bất chấp lượng gạo nhập khẩu sau khi RTL ban hành. Điều này khác xa so với những dự đoán rằng RTL sẽ làm giảm giá gạo xuống tới 7 P / kg và gạo nhập khẩu sẽ có thể phù hợp với giá bán của NFA là 27 P / kg. Năm 2019, nhập khẩu gạo đạt tổng cộng 3,17 triệu tấn, gấp gần 2,5 lần mức thâm hụt cung của chúng ta. Năm 2020, nhập khẩu giảm xuống còn 2,12 triệu tấn, nhưng con số này vẫn nhiều hơn khoảng 75% so với nhu cầu nhập khẩu thực tế của chúng tôi. Tất cả các mặt hàng nhập khẩu này đều rẻ hơn so với gạo nội địa. Tuy nhiên, giá bán lẻ hầu như không thay đổi so với năm 2017.

RTL được cho là có lợi cho người tiêu dùng nghèo nói riêng, nhưng nó cũng không làm được như vậy. Trước khi luật có hiệu lực, NFA đã nhập khẩu hầu hết là gạo xát thường (RMR) với 25% hạt tấm để bán cho người tiêu dùng nghèo.

Sau đó, luật cấm NFA nhập khẩu gạo và bán dự trữ trừ trường hợp khẩn cấp hoặc để bổ sung cho hàng tồn kho cũ. Các thương nhân tư nhân đã tiếp nhận nhập khẩu nhưng lại chọn mang những loại gạo cao cấp thay thế để bán cho những người tiêu dùng tương đối khá giả. Gần 3/4 tổng kim ngạch nhập khẩu trong giai đoạn 2019-20 là gạo chỉ 5% tấm. Khi gạo P27 / kg được trợ cấp của NFA biến mất khỏi thị trường địa phương, người tiêu dùng nghèo không còn lựa chọn nào khác ngoài việc mua gạo thương phẩm xay xát thông thường (RMR) với mức trung bình là 37 P / kg.

Về mặt tiền tệ, người tiêu dùng đã phải giảm thêm 8,59 tỷ peso trong năm 2019 - so với năm 2017 - cho nhu cầu gạo của họ. Vào năm 2020, giá bán lẻ chỉ thấp hơn một chút so với năm 2017, dẫn đến tiết kiệm tương đối nhỏ của người tiêu dùng là 4,43 tỷ p2 hoặc khoảng 22 pr / người trong cả năm. Nhìn chung, người tiêu dùng đã mất thay vì thu được bất cứ điều gì trong hai năm đầu tiên của RTL.

Theo dự đoán, giá gạo giảm mạnh khi ban hành RTL và đợt nhập khẩu gạo tiếp theo. Vào năm 2019, nông dân nhận được ít hơn gần P2 cho mỗi kg so với năm 2017 đối với palay mà họ bán thương mại. Họ không có kết quả tốt hơn vào năm 2020, chịu khoản lỗ lũy kế 56 tỷ peso trong hai năm đầu tiên của RTL. Trung bình, thu nhập của nông dân giảm khoảng 6.000 peso / ha mỗi mùa.

Hàng tỷ USD do NFA và một số đơn vị chính quyền địa phương (LGU) chi ra đã không thể đẩy giá giảm đáng kể. Giá tại nông trại trong mùa thu hoạch chính của năm 2019 và 2020 đã giảm xuống mức thấp trong lịch sử. Giá đã tăng vào tháng 4 đến tháng 6 năm 2020, nhưng điều này phần lớn là do tắc nghẽn giao thông và nhu cầu tăng đối với gạo cho các hoạt động cứu trợ sau khi COVID-19 bị khóa.

RTL hứa rằng lợi ích của người tiêu dùng sẽ cao hơn nhiều so với thiệt hại của nông dân. Trên thực tế, cả người tiêu dùng và người nông dân đều thiệt hại, người nông dân thiệt hại gấp 9 lần người tiêu dùng.

Bế tắc

Những người ủng hộ RTL cũng nói rằng việc giảm giá palay sẽ được bù đắp bằng năng suất cao hơn, chi phí sản xuất thấp hơn và năng suất được cải thiện nhờ Quỹ Nâng cao năng lực cạnh tranh gạo (RCEF) hàng năm và các biện pháp can thiệp khác.

Dữ liệu PSA mới nhất cho thấy sản lượng thực tế không có sự cải thiện nào trong năm 2020 so với năm 2017. Năng suất bình quân mỗi ha trong giai đoạn 2019-20 chỉ tốt hơn 3% so với năm 2016-18. Với tốc độ này, sẽ mất tới 20 năm trước khi nông dân của chúng ta đạt được mức sáu (6) tấn/ha, tức là ngang bằng với các đối tác Việt Nam và Thái Lan.

Điều thú vị là các khu vực được tưới nước mưa hoạt động tốt hơn về tăng trưởng năng suất so với các khu vực được tưới tiêu nơi hầu hết các quỹ RCEF được đầu tư và nơi mà các cải thiện lớn về khả năng cạnh tranh và sản lượng được kỳ vọng sẽ đến.

RCEF đã bị bủa vây bởi rất nhiều vấn đề phát sinh từ các điều khoản RTL đặt gánh nặng thực hiện các chương trình trị giá hàng tỷ peso lên các cơ quan nghiên cứu nhỏ với năng lực và nhân lực hạn chế. Đại dịch COVID đã cản trở việc phân phối kịp thời hạt giống, máy móc và các hỗ trợ khác cho nông dân.

Cho đến nay, chỉ có khoảng một nửa trong số 20 tỷ P20 tỷ P20 được phân bổ cho hai năm đầu tiên của RTL được giải ngân. Ngay cả khi đó, vẫn còn nghi ngờ nếu 10 tỷ P / năm hỗ trợ của RCEF có thể thay đổi cuộc chơi trong ngành tạo ra giá trị tổng sản lượng chỉ 320 tỷ P / năm.

RCEF đã chia nhỏ hơn nữa các chương trình hỗ trợ của DA, chia đất nước thành các khu vực chương trình và phi chương trình và giới hạn các biện pháp can thiệp vào một danh sách cố định gồm hạt giống, máy móc, tín dụng và khuyến nông. Do đó, tác động của các biện pháp can thiệp từng phần này thường bị phủ nhận do thiếu các dịch vụ tưới tiêu, tiếp thị và các dịch vụ hỗ trợ khác, nếu không muốn nói là quan trọng hơn đối với nông dân.

Cho đến nay, không có hệ thống giám sát và đánh giá tác động rõ ràng nào được đưa ra để xác định xem những nỗ lực làm cho nông dân có khả năng cạnh tranh về chi phí và lợi nhuận có thành công hay không. Trên thực tế, ngay cả Bản đồ con đường lúa gạo, được cho là vạch ra con đường của ngành đối với khả năng cạnh tranh và an ninh lương thực cũng như vạch ra các mục tiêu và cột mốc quan trọng, vẫn chưa được hoàn thành.

Diện tích thu hoạch trung bình trong niên vụ 2017-18 giảm phần trăm trong năm 2019-20. Đây có thể là dấu hiệu cho thấy một số nông dân đang rời bỏ cây lúa. Những người không thể điều chỉnh để nhập khẩu rẻ hơn đang mong đợi sự giúp đỡ trong việc chuyển đổi hoặc đa dạng hóa sang các loại cây trồng và sinh kế khác. Tuy nhiên, cho đến nay vẫn chưa có chương trình rõ ràng nào cho việc chuyển đổi này. Nông dân về cơ bản được tự do. Các khoản thu thuế quan từ việc nhập khẩu gạo vượt quá 10 tỷ peso mỗi năm được cho là sẽ được sử dụng cho các chương trình đa dạng hóa cây trồng, nhưng các khoản tiền này sau đó đã được Thượng viện phân bổ lại để chuyển tiền mặt cho người nghèo.

Ai được lợi từ nhập khẩu gạo?

Philippines đã trở thành nhà nhập khẩu gạo hàng đầu thế giới vào năm 2019 với NK đạt trên 3 triệu tấn vào cuối năm 2019, theo Bộ Nông nghiệp Hoa Kỳ.

Những người chiến thắng rõ ràng nhưng bất ngờ từ luật thuế quan gạo lại là các trung gian thị trường - những người buôn bán và xay xát, bán buôn, bán lẻ, nhập khẩu và những người trung gian khác hoạt động giữa nông dân và người tiêu dùng.

Những người ủng hộ RTL đã đưa ra giả thuyết rằng sự gia nhập không bị cản trở của hàng nhập khẩu giá rẻ sẽ làm giảm giá bán lẻ cho người tiêu dùng. Cạnh tranh tự do và cởi mở giữa các bên tham gia thị trường được cho là sẽ đảm bảo rằng người tiêu dùng sẽ có được mức giá tốt nhất có thể cho gạo của họ.

Rõ ràng, điều này đã không xảy ra. Dữ liệu của Cơ quan Thống kê Philippines (PSA) cho thấy, trong khi giá bán buôn giảm sau khi ban hành RTL, giá bán lẻ không giảm tương ứng và biên độ giữa giá

bán buôn và bán lẻ thực sự tăng lên. Nói cách khác, những người trung gian đã bỏ túi phần lớn lợi nhuận từ hàng nhập khẩu rẻ hơn trong khi chỉ đưa ra tiền lẻ cho người tiêu dùng.

Từ năm 2017 đến năm 2018, biên độ trung bình giữa giá bán buôn và bán lẻ đối với gạo xát kỹ (WMR) thấp hơn P5 / kg. Trong năm 2019-20, tỷ suất lợi nhuận tăng lên khoảng 8 P / kg, do giá bán lẻ vẫn tương đối ổn định ngay cả khi giá bán buôn giảm. Xu hướng tương tự cũng rõ ràng đối với gạo xát thường (RMR), với tỷ suất lợi nhuận tăng từ khoảng P3 trước RTL lên P6-7 / kg sau khi ban hành luật.

Các tính toán chỉ ra rằng các nhà bán buôn và bán lẻ đã thu được thêm 35 tỷ peso trong năm 2019 và 43 tỷ peso khác vào năm 2020 ngay cả khi nông dân lao đao vì thua lỗ 56 tỷ peso trong suốt hai năm. Nói cách khác, sự hy sinh mà người nông dân chịu đựng không mang lại lợi ích cho người tiêu dùng mà thay vào đó là móc túi của những người trung gian.

Thời kỳ hoàng kim của các nhà nhập khẩu

Trong khi đó, các nhà nhập khẩu đã có một thời kỳ hoàng kim trong năm 2019 với gạo nhập khẩu ngũ cốc 5% tẩm hạ cánh ở mức 8,61 peso/kg thấp hơn giá bán buôn phổ biến. Tỷ suất lợi nhuận đối với gạo nhập khẩu 25% hạt tẩm trung bình là 6,49 P kg. Nhìn chung, các nhà nhập khẩu đã thu được **24,9 tỷ pesos** trong năm.

Năm 2020, tỷ suất lợi nhuận của các nhà nhập khẩu giảm đáng kể do giá gạo quốc tế tăng. Tuy nhiên, các nhà nhập khẩu vẫn kiếm được **thêm 6,51 tỷ pesos**.

Điều đáng ngạc nhiên vào năm 2020 là giá bán buôn không phản ứng với sự biến động của giá nhập khẩu không giống như năm 2019. Điều này có thể cho thấy sự đảo ngược vai trò — trong khi các nhà kinh doanh-xay xát gạo được các nhà nhập khẩu thương xót vào năm 2019, họ đã trở thành người dẫn đầu về giá trong 2020, định giá cao hơn hàng nhập khẩu ở cấp bán buôn. Tuy nhiên, điều này đã phải trả giá khi các nhà kinh doanh-xay xát dường như đã bỏ qua biên lợi nhuận 20 tỷ peso trong năm.

Có vẻ như thật mỉa mai khi thị trường phải dựa vào các thương lái buôn đưa lê để giữ giá gạo ổn định trong khi giá nhập khẩu tăng vọt vào năm 2020. Tuy nhiên, phân tích cho thấy rằng tiền chỉ đơn giản là đổi tay giữa các trung gian thị trường, trong khi khiến nông dân sống trong bụi và người tiêu dùng ít hạnh phúc.

Việc bãi bỏ quy định được cho là sẽ giải phóng chính phủ khỏi các khoản trợ cấp đắt đỏ để hỗ trợ hoạt động của NFA. Việc ban hành cơ quan quản lý dự trữ đệm cũng nhằm giảm tình trạng ghép và tham nhũng trong nhập khẩu và bán gạo.

NFA, tuy nhiên, vẫn chưa hoàn toàn bị loại bỏ các chức năng can thiệp thị trường thua lỗ của mình bất chấp các lệnh cấm của RTL. NFA buộc phải mua giá cao hơn giá thị trường để nâng giá bán tại trang trại khi lượng lớn hàng nhập khẩu tràn ngập các thị trường trong nước. NFA tiếp tục bị buộc phải cung cấp gạo cho quân đội và các đơn vị chính phủ khác, mặc dù họ nên dự trữ lượng gạo dự trữ cho thiên tai và dịch bệnh.

Mua thóc từ nông dân, xay thành gạo, sau đó bán gạo với giá đã định của chính phủ vốn đã rất đắt. Trên thực tế, việc nhập khẩu gạo và bán cho người tiêu dùng ngay cả với giá được trợ cấp sẽ tốn kém hơn nhiều so với việc đơn giản là nhập khẩu gạo. NFA hiện mất khoảng một nửa số vốn của mình trong mỗi vòng quay. Với tốc độ này, ngân sách mua sắm hàng năm 7 tỷ PHP của NFA có thể tiêu tan thành lỗ chỉ trong một năm.

Mặc dù cơ hội tham nhũng trong NFA có thể đã được giảm bớt, nhưng đã có sự gia tăng dễ nhận thấy về hành vi trục lợi và săn mồi của những người chơi tư thương, những người đảm nhận hầu hết các vai trò của NFA trên thị trường.

Cừu hiến tế

Trong quá khứ, NFA đã lỗ để cung cấp gạo giá rẻ cho người tiêu dùng nghèo và giữ ổn định giá bán lẻ. Theo RTL, các trung gian thị trường đã bỏ túi phần lớn lợi nhuận từ hàng nhập khẩu rẻ hơn cho mình. Nông dân và người tiêu dùng trở thành những con cừu hy sinh để những người trung gian có thể bảo toàn lợi nhuận của họ. Các nhà nhập khẩu thậm chí còn định giá thấp các lô hàng của họ và tước đi nguồn thu thuế quan lên tới 5 tỷ peso của chính phủ, đồng thời khiến người nông dân phải nhận sự hỗ trợ tương đương trong hai năm đầu tiên của RTL.

Về mặt tích cực, chính phủ đã tạo ra gần 30 tỷ pesos thuế nhập khẩu trong hai năm đầu tiên của RTL, trong khi NFA thường cung cấp gạo được miễn thuế trong quá khứ. Tuy nhiên, tất cả số tiền đó được dành cho các chương trình hỗ trợ bổ sung cho nông dân trồng lúa và không thể được coi là thu nhập gia tăng cho chính phủ.

RTL được cho là sẽ tạo ra sự thay đổi căn bản trong định kiến hàng thập kỷ đối với ngành gạo, đặc biệt là trong việc phân bổ hỗ trợ ngân sách. Các chương trình tốn kém nhằm mục tiêu tự cung tự cấp dự kiến sẽ nhường chỗ cho các can thiệp thay vào đó tập trung vào cải thiện năng suất và lợi nhuận trong khi giải phóng vốn cho các ngành cần thiết và quan trọng không kém khác như ngô, gia cầm và chăn nuôi, thủy sản, dừa và các cây trồng có giá trị cao.

Trớ trêu thay, chính phủ cuối cùng lại phân bổ nhiều quỹ hơn một cách không cân đối cho ngành gạo do sự gián đoạn do nhập khẩu sau khi ban hành luật. Ngoài RCEF, hàng tỷ USD đã được sử dụng để chuyển tiền mặt, trợ cấp giống và phân bón, bảo hiểm cây trồng, thu mua NFA và các can thiệp khác dành riêng cho nông dân trồng lúa.

Ngay cả khi đó, có những dấu hiệu đáng lo ngại cho thấy quỹ đang không được sử dụng một cách khôn ngoan và hiệu quả. Vào năm 2020, DA đã chi khoảng P1,35 ước tính cho mỗi sản lượng pallet bổ sung trị giá P1 mà nó tạo ra từ RCEF, Khả năng phục hồi lúa gạo và các chương trình bổ sung khác, ngay cả khi đã giảm bớt ảnh hưởng của bão và các thiên tai khác.

DA đã và đang thực hiện các chương trình và chi tiền mà không có Bản đồ đường lúa gạo - theo RTL - lẽ ra phải được hoàn thành vào tháng 8 năm 2019. Hơn nữa, DA đã không tiến hành tham vấn được ủy quyền hợp pháp với nông dân và các bên liên quan khác.

Cơ quan Kinh tế và Phát triển Quốc gia (Neda) đã suy sụp trong gần một năm trước khi đệ trình bảng tính tương đương thuế suất ngoài hạn ngạch đối với gạo, một bài tập đơn giản lẽ ra phải được hoàn thành trong khoảng thời gian 45 ngày do RTL quy định. Cho đến nay, Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO) vẫn chưa xác nhận mức thuế quan mới của quốc gia đối với gạo do DA không đệ trình các hướng dẫn phân bổ Khối lượng Tiếp cận Tối thiểu (MAV). Hạn chót cho việc này là vào tháng 4 năm 2019.

RTL đã tăng mức thuế ngoài hạn ngạch đối với gạo nhập khẩu lên 180%, hoặc mức thuế tương đương được tính toán, tùy theo mức nào cao hơn. Mức thuế này sẽ là mức thuế tối đa có thể áp dụng đối với nhập khẩu gạo có xuất xứ từ các nước ngoài ASEAN và ngoài MAV.

Tuy nhiên, không thể giải thích được, mức thuế ngoài hạn ngạch đã được đơn phương đặt thành mức áp dụng là 50% mà không có bất kỳ cuộc điều trần hoặc tham vấn công khai nào với các bên liên quan theo quy định của pháp luật. Cũng không có ở đó - theo yêu cầu của RTL - một lệnh rõ ràng từ Tổng thống để áp dụng tỷ lệ áp dụng thấp này.

Vào năm 2020, Tổng công ty Thương mại Quốc tế Philippines (PITC) đã cố gắng nhập khẩu gạo G2G theo sự thúc đẩy của DA mặc dù không có tuyên bố về tình trạng thiếu gạo. PITC đã buộc phải hủy bỏ kết quả của một cuộc đấu thầu quốc tế đã hoàn thành, sau khi Vụ Quản lý và Ngân sách (DBM) cho rằng không có cơ sở pháp lý và không có ngân sách chi trả cho việc nhập khẩu.

DA đã tạm thời đình chỉ việc ban hành Giấy phép Nhập khẩu Vệ sinh và Kiểm dịch động thực vật (SPS-IC) như một phản ứng muộn màng đối với việc giảm giá hàng hóa xuất phát từ việc nhập khẩu quá mức. Điều này trái với ý định rõ ràng của RTL là xóa bỏ càng nhiều hạn chế nhập khẩu gạo càng tốt.

Trên thực tế, luật quy định rằng các đơn đăng ký SPSIC phải được chấp thuận trong vòng bảy ngày làm việc kể từ khi nộp các yêu cầu đầy đủ. Việc áp đặt các hạn chế SPS vì các lý do khác ngoài các lo ngại về dịch hại, động vật và an toàn thực phẩm cũng bị cấm theo các quy định của WTO.

Tính dễ bị tổn thương

DA đã nhiều lần từ chối kháng nghị của các bên liên quan chính về việc tạm thời áp thuế tự vệ chung để ngăn chặn dòng nhập khẩu.

Biện pháp phòng vệ thương mại này đã được thêm vào các quy định của WTO một cách chính xác để giúp các nước đối phó với những xáo trộn thị trường do nhập khẩu quá nhiều. Ứng dụng của nó được quy định theo Luật Cộng hòa số 8800 (Luật Các biện pháp Tự vệ). Tuy nhiên, DA đã chọn không sử dụng biện pháp xử lý này và thay vào đó, đưa quốc gia này vào một tranh chấp trong WTO với việc sử dụng bất hợp pháp các biện pháp SPS.

Những người ủng hộ RTL lập luận rằng thị trường quốc tế sẽ là sự đảm bảo tốt nhất cho an ninh lương thực của đất nước, vì bất kỳ sự thiếu hụt nào trong nước đều có thể được giải quyết bằng nhập khẩu.

Tuy nhiên, đại dịch COVID-19 đã bộc lộ tính dễ bị tổn thương của các hệ thống cung cấp lương thực quốc tế, đặc biệt là trong lĩnh vực hàng hóa như gạo, nơi có tương đối ít nhà xuất khẩu nhưng nhiều nhà nhập khẩu lại giao dịch với một khối lượng nhỏ.

Thiên tai, tranh chấp giữa các quốc gia về nguồn nước và thậm chí bất ổn chính trị có thể dễ dàng ảnh hưởng đến năng lực cung cấp gạo của các quốc gia xuất khẩu. Tình trạng thiếu hụt ở các nước nhập khẩu lớn có thể gây áp lực lên nguồn cung và dẫn đến giá trên thị trường quốc tế tăng đột biến.

Nhập khẩu chắc chắn sẽ cần thiết trong khi sản xuất trong nước không đủ. Tuy nhiên, nếu nhập khẩu quá nhiều, quốc gia có thể trở nên quá phụ thuộc vào các nhà cung cấp nước ngoài và dễ bị ảnh hưởng bởi nguồn cung bên ngoài và các cú sốc về giá.

Cũng không có ý nghĩa gì khi lôi kéo nông dân bằng trợ cấp để họ tiếp tục trồng và mở rộng sản xuất ngay cả khi mở cửa cấm nhập khẩu không giới hạn. Điều này sẽ chỉ dẫn đến việc nguồn cung bị chững lại và giá giảm liên tục, dẫn đến thiệt hại nhiều hơn cho nông dân và có thể buộc nhiều người trong số họ phải giảm sản lượng hoặc bỏ hẳn việc trồng lúa. Sau đó, chính phủ sẽ phải chi nhiều tiền hơn nữa để thuyết phục những nông dân còn lại tiếp tục trồng, hoặc từ bỏ và cho phép mức độ đủ lương

thực giảm xuống mức bấp bênh. Cuối cùng, an ninh lương thực của đất nước có thể bị đe dọa không thể cứu vãn.

Phân tích cho thấy RTL đã hoàn toàn không thực hiện được những lời hứa của mình. Nó không hoạt động như kế hoạch và quảng cáo ban đầu. Trong quá trình này, người nông dân bị thiệt hại, người tiêu dùng không được gì, và những người trung gian thị trường trở thành người hưởng lợi ngoài ý muốn của luật pháp. Chính phủ đã buộc phải chi rất nhiều tiền để giải quyết các vấn đề mới nổi, nhưng tác động rất ít.

Không thể quy lỗi cho một số nhóm khi yêu cầu bãi bỏ hoàn toàn luật và khôi phục các hạn chế định lượng đối với nhập khẩu gạo. Nông dân bây giờ đang ở một vị trí tồi tệ hơn trước RTL. Nhiều người muốn quay trở lại hệ thống cũ, với tất cả những khiếm khuyết và cạm bẫy của nó, hơn là giữ chặt những lời hứa không thể thực hiện được.

Chuyển hướng đột ngột

Những người ủng hộ RTL nhấn mạnh rằng còn quá sớm để đánh giá RTL, rằng những vấn đề mà chúng ta đang đối mặt chỉ là "cơn đau đẻ" và chúng ta phải yêu cầu nông dân và người tiêu dùng đợi ba năm trước khi chúng ta có thể bắt đầu xem xét và điều chỉnh luật. Điều đó hoàn toàn không công bằng và vô trách nhiệm.

Trên thực tế, những người đã thúc đẩy RTL và đưa ra tất cả những lời hứa và đảm bảo đó nên phải chịu trách nhiệm ngay lập tức về thiệt hại hàng tỷ peso mà nông dân phải gánh chịu do quá trình tự do hóa ngành lúa gạo đột ngột.

Chúng tôi đã thấy rằng giá cho người tiêu dùng sẽ không giảm chỉ vì chúng tôi cho phép nhập khẩu nhiều hơn. Chính phủ phải vào cuộc để đảm bảo rằng lợi ích từ tự do hóa được phân phối công bằng trong chuỗi giá trị gạo.

Chính phủ cần phải xây dựng một chiến lược rõ ràng và hiệu quả để cân bằng nhập khẩu với nguồn cung nội địa để ngăn chặn tình trạng thiếu hụt nghiêm trọng, nhưng mặt khác tránh tình trạng cung vượt quá mức cung cấp, trong khi nông dân đang tìm cách trở nên cạnh tranh hơn. Nó phải xây dựng lại các chương trình của mình để hỗ trợ nông dân, dự đoán thay vì chỉ phản ứng với các vấn đề và đảm bảo rằng các khoản tiền được chi tiêu một cách khôn ngoan và hiệu quả. Chúng ta cần xem xét lại chính luật pháp để ứng phó với những thách thức này.

CHÍNH SÁCH KINH TẾ, THƯƠNG MẠI PHILIPPINES

Cục Tiêu chuẩn, Bộ Công thương PLP (DTI-BPS) quy định chứng nhận sản phẩm đối với ván ép

DTI- Cục Tiêu chuẩn, Bộ Công Thương Philippines (DTI-BPS) gần đây đã đưa ván ép vào danh sách các sản phẩm bắt buộc phải trải qua Chương trình chứng nhận sản phẩm thông qua việc ban hành Lệnh hành chính của Bộ DTI (DAO) Số 20-06 năm 2020 vào ngày 15 tháng 10 năm 2020.

Với việc ban hành DAO số 20-06, quy định kỹ thuật mới liên quan đến chứng nhận sản phẩm bắt buộc đối với ván ép được sản xuất trong nước hoặc nhập khẩu, các nhà sản xuất ván ép hiện phải đảm bảo

Giấy phép Nhãn hiệu chứng nhận Chất lượng Philippine (PS) trước khi bán hoặc phân phối sản phẩm của họ ra thị trường.

Mặt khác, các nhà nhập khẩu hiện chỉ được mua sản phẩm của họ từ các nhà sản xuất nước ngoài có Giấy phép PS hợp lệ. Quy chuẩn kỹ thuật này nhằm đảm bảo tuân thủ nghiêm ngặt các yêu cầu chất lượng quy định đối với ván ép được bán tại thị trường Philippines.

Ván ép là một trong những vật liệu xây dựng được sử dụng phổ biến trong nước. Nhiều ngôi nhà ở Philippines có mặt tiền, tường bên ngoài và bên trong được làm bằng ván ép. Thiết bị trong ngành xây dựng và / hoặc sản xuất cũng sử dụng ván ép như một phương tiện để hỗ trợ tải hoặc sản phẩm.

Hơn nữa, các cảng biển, bến tàu, tàu và thuyền sử dụng ván ép để xây dựng chắc chắn hơn vì các chuyến hàng có khối lượng lớn thường được vận chuyển qua các tuyến đường biển với chi phí thấp hơn. Ván ép đã trở thành thành phần cần thiết trong mọi hoạt động xây dựng do tính linh hoạt trong sử dụng, độ bền và chi phí thấp hơn. Sự sẵn có của chúng trên thị trường khiến chúng trở nên thiết yếu đối với mọi hộ gia đình Philippines.

Cũng theo DAO số 20-06, s. Năm 2020, các sản phẩm ván ép nhập khẩu hoặc sản xuất trong nước hiện phải có các nhãn hiệu bắt buộc tối thiểu như sau:

- ✓ Tên thương mại hoặc thương hiệu chính xác và đã đăng ký;
- ✓ Nhãn hiệu đã đăng ký hợp lệ;
- ✓ Tên Doanh nghiệp đã đăng ký hợp lệ và địa chỉ của nhà nhập khẩu và nhà sản xuất (nếu nhập khẩu) hoặc Tên doanh nghiệp đã đăng ký hợp lệ và địa chỉ của nhà sản xuất (nếu sản xuất trong nước);
- ✓ Nước xuất xứ;
- ✓ Loại ván ép (Gỗ mềm hoặc Gỗ cứng);
- ✓ Lớp ngoại quan (1, 2 hoặc 3);
- ✓ Độ dày, mm;
- ✓ Khí thải Formaldehyde “FE” và xếp hạng sao (Tham khảo PNS 2103: 2017,
- ✓ Phát thải Formaldehyde - Thông số kỹ thuật hoặc các sửa đổi trong tương lai);
- ✓ Số Lô / Lô hoặc Số Sê-ri;
- ✓ PS Mark với số giấy phép

Những nhãn hiệu này không chỉ nhằm mục đích truy xuất nguồn gốc và xác minh mà còn là hướng dẫn cho người tiêu dùng trong việc đảm bảo rằng các sản phẩm ván ép mà họ mua tuân thủ các yêu cầu về chất lượng và an toàn của DTI-BPS.

“Thông qua quy chuẩn kỹ thuật này, DTI-BPS nhằm thúc đẩy môi trường sống và làm việc an toàn hơn cho mọi người,” Giám đốc DTI-BPS Neil P. Catajay nhấn mạnh. “Biết rằng tất cả chúng ta đều có cùng tầm nhìn, chúng tôi tin tưởng rằng ngành gỗ và xây dựng sẽ hợp tác với việc thực hiện quy chuẩn kỹ thuật này để chống lại sự gia tăng của ván ép không đạt tiêu chuẩn tại Thị trường Philippines.” Giám đốc Catajay phát biểu.

DAO số 20-06 và các văn bản phát hành khác có thể được tải xuống từ Cổng thông www.bps.dti.gov.ph (liên kết trực tiếp: <https://bit.ly/BPSissuances>).

SỰ KIỆN THƯƠNG MẠI- HỘI CHỢ- TRIỂN LÃM- CỘ HỘI KINH DOANH

Triển lãm Xây dựng Philippines lần thứ 25

Triển lãm Xây dựng và Xây dựng Thế giới Philippine (WORLDBEX) là sự kiện tầm cỡ thế giới tập trung vào việc tạo dựng các giao dịch kinh doanh giữa các bên liên quan. Sự kiện là cơ hội trưng bày các sản phẩm như **thiết bị xây dựng, vật liệu xây dựng, vật dụng trang trí nội thất, dụng cụ và phụ kiện sân vườn và cảnh quan, bộ dụng cụ cải tạo nhà tự làm, hệ thống chiếu sáng, các nguồn năng lượng thay thế** và các sản phẩm khác trong một không gian phù hợp cho sự phát triển kinh doanh rộng rãi và mạng lưới trong Các ngành Xây dựng Tòa nhà, Nội thất & Dệt may gia đình, Kiến trúc & Thiết kế, Đại lý Bất động sản.

WORLDBEX 2021 được tổ chức bởi Worldbex Services International, công ty tổ chức sự kiện và triển lãm hàng đầu tại Philippines.

Địa chỉ liên hệ:

inquire@worldbexevents.com hoặc +632 8656-9239 và trên FB & IG @worldbex

Mặc dầu trong bối cảnh đại dịch chưa có điểm dừng, với sự nỗ lực và quyết tâm cao của các nhà tổ chức triển lãm và các

bên tham gia, WORLDBEX 2021 đã sẵn sàng tổ chức một sự kiện hoành tráng khác cho ngành xây dựng và thiết kế. Sự kiện này sẽ diễn ra vào ngày 23-26 tháng 9 năm 2021 tại Trung tâm Thương mại Thế giới Metro Manila.

PhilEnergy 2021- chủ đề: Ngành năng lượng Philippines vững mạnh hơn

Được coi là một trong những quốc gia phát triển nhanh nhất thế giới, ngay cả Philippines cũng không thoát khỏi tình trạng suy giảm kinh tế vào năm 2020 do đại dịch toàn cầu gây ra. Theo Oxford Business Group, việc đóng cửa nghiêm ngặt đã gây thiệt hại nặng nề cho ngành năng lượng dưới dạng nhu cầu về cả điện và nhiên liệu giảm mạnh, tuy nhiên các nhà cung cấp điện địa phương đã thực hiện các bước để giảm bớt tác động tài chính đối với khách hàng bằng cách hạ giá và kéo dài cửa sổ thanh toán.

Trong một báo cáo do Viện Phân tích Tài chính & Kinh tế Năng lượng (IEEFA) công bố, đại dịch đã bộc lộ những điểm yếu nghiêm trọng trong thiết kế thị trường điện của Philippines:

người tiêu dùng dân cư và thương mại ở các lưới điện lớn nhất vẫn bị phơi nhiễm do phụ thuộc quá nhiều vào nguồn điện than cơ bản không linh hoạt;

các hợp tác xã điện với hệ thống nhỏ hơn thiếu khả năng đàm phán và kinh phí để thích ứng nhanh chóng và tiếp xúc nhiều với vốn và công nghệ không linh hoạt.

Thách thức lớn nhất đối với thị trường là cần xác định các chiến lược điều động linh hoạt hơn để giải quyết những thay đổi mạnh mẽ về nhu cầu trong năm qua.

IEEFA lưu ý rằng Bộ Tài chính và Cơ quan Phát triển Kinh tế Quốc gia của Philippines có thể cùng xây dựng sự phục hồi kinh tế từ những ảnh hưởng của COVID-19 bằng cách củng cố thị trường điện của đất nước với các công nghệ năng lượng tái tạo mới hiệu quả đồng thời giảm chi phí điện năng.

PhilEnergy 2021 Trao quyền cho các Giải pháp Năng lượng Sáng tạo cho Philippines! Với sự tăng tốc liên tục của Chuyển đổi kỹ thuật số trong vài năm tới, PhilEnergy đã phát triển các giải pháp tiếp thị kỹ thuật số có thể giúp các doanh nghiệp đạt được mục tiêu tiếp thị của họ trong thế giới luôn thay đổi.

DAN VIL COMMERCIAL CORPORATION

CÔNG TY CỔ PHẦN THƯƠNG MẠI DAN VIL chủ yếu hoạt động trong lĩnh vực nhập khẩu và kinh doanh các sản phẩm nông nghiệp như bột mì, ngũ cốc, ngô và các sản phẩm thực phẩm khác cho người cũng như thức ăn chăn nuôi, tất cả các nhãn hiệu riêng. Công ty được thành lập vào ngày 06 tháng 10 năm 1988. Hoạt động kinh doanh trở nên thành công và với đủ nguồn lực tiếp thị, DAN VIL đã có thể thêm nhiều sản phẩm tiêu dùng hơn.

Hiện tại, hoạt động của công ty chủ yếu dựa vào việc nhập khẩu các sản phẩm thực phẩm phục vụ con người như ngũ cốc và bột mì, thức ăn gia súc và một số sản phẩm công nghiệp như màng căng, hợp kim chủ, rhodium và dụng cụ trang sức cho thị trường Philippines.

Hiện công ty đang tìm đối tác và nhà cung cấp gạo độc quyền và nhà xay xát bột mì Việt Nam. Có thể bắt đầu với một số lượng nhỏ trước, sau đó có thể tăng dần. Khả năng nhập khẩu có thể lên đến 50 FCL mỗi tuần với giá định chất lượng và giá cả sẽ đáp ứng thị trường của công ty và nếu nền kinh tế Philippines trở lại bình thường, công ty sẽ đạt được mục tiêu của mình.

Liên hệ:

Mr. Deo Daniel B. Villacorta

President/Managing Director

Unit 2, 3rd Floor Topy Building IV. No. 3 Economia St., Bagumbayan, Quezon City 1110, Metro Manila, Philippines

Telephone Number (+632) 634-539 / (+632) 571-5178

Fax Number (+632) 637-7746

Email: deo.villacorta@dvc-ph.com

www.danvilcommcorp.com

Skype ID: danvilcommcorp

THƯƠNG VỤ VIỆT NAM TẠI PHILIPPINES (VTOPH)

ĐT: + 63 28 4043659

Email: ph@moit.gov.vn

Địa chỉ: 670 Ocampo Street, Malate, Metro Manila

Post No. 1017